

- 2) Трябва ли член 67, параграф 2 ДФЕС, както и членове 20 и 21 от Регламент № 562/2006 за създаване на Кодекс на Общността за режима за движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) или други разпоредби на Европейския съюз да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, съгласно която, за да възпрепятстват или спрат неправомерно влизане на територията на съответната държава членка, полицейските органи на тази държава членка са оправомощени във влакове и в района на железопътните съоръжения на същата държава членка да задържат за кратко лицата, да ги разпитват и да изискват да им бъдат представени за проверка носените документи за самоличност или документи за преминаване на границата, както и да проверяват визуално носените от тези лица предмети, ако от известната фактическа информация или от опита на граничната полиция следва да се предположи, че тези влакове или железопътни съоръжения се използват за неправомерно влизане в страната и влизането става от държава, която е страна по Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген от 14 юни 1985 година (КПСШ), без съгласно член 23 и сл. от Кодекса на шенгенските граници на съответната вътрешна граница временно отново да е въведен граничен контрол?

- ⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 година за създаване на Кодекс на Общността за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) (ОВ L 105, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 8, стр. 5).
- ⁽²⁾ Конвенция от 19 юни 1990 година за прилагане на споразумението от Шенген от 14 юни 1985 година между правителствата на държавите от Икономическия съюз Бенелюкс, Федерална република Германия и Френската република за постепенното премахване на контрола по техните общи граници (ОВ L 239, 2000 г., стр. 19; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 1, стр. 183).

Преюдициално запитване от Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Португалия), постъпило на 18 януари 2016 г. — Santogal M-Comércio e Reparação de Automóveis Lda/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Дело C-26/16)

(2016/C 136/14)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Santogal M-Comércio e Reparação de Automóveis Lda

Отговорник: Autoridade Tributária e Aduaneira

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли член 138, [параграф 2,] буква а) от Директива 2006/112/ЕО ⁽¹⁾ на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност да се тълкува в смисъл, че не допуска национални разпоредби [член 1, буква е) и член 14, буква б) от Режима на ДДС при вътреобщностни придобивания], които предвиждат като условие за признаване на освобождаването от ДДС на възмездна доставка на нови транспортни средства, превозени от купувача от националната територия към друга държава членка, купувачът да бъде установен или с местоживее в тази държава членка?
- 2) Следва ли член 138, [параграф 2,] буква а) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета да се тълкува в смисъл, че не допуска освобождаването да бъде отказано в държавата членка, от която е осъществен превозът, когато придобитото транспортно средство е транспортирано в Испания, където за същото е издаден туристически регистрационен номер с временен характер и подчинен на данъчния режим, предвиден в членове 8 — 11, 13 и 15 от Кралски декрет 1571/1993 от 10 септември 1993 г.?

- 3) Следва ли член 138, параграф 2, буква а) от Директива 2006/112/ЕО да се тълкува в смисъл, че не допуска ДДС да се изисква от доставчика на новото транспортно средство при положение, че не е установено дали режимът на туристически регистрационен номер е прекратен на някое от основанията, предвидени в членове 11 и 15 от Кралски декрет 1571/1993 от 10 септември 1993 г., нито дали ДДС е платен или ще бъде платен в резултат на прекратяването на този режим?
- 4) Следва ли член 138, [параграф 2,] буква а) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета и принципите на правна сигурност, на пропорционалност, както и принципът на защита на оправданите правни очаквания да се тълкуват в смисъл, че не допускат доставчикът на ново транспортно средство, превозено в друга държава членка, да бъде задължен за плащането на ДДС, когато:
- клиентът, преди изпращането, е информирал доставчика, че пребивава в държавата членка по местоназначение и му е представил документ, удостоверяващ, че има издаден в тази държава членка идентификационен номер на чужденец, в който документ като място на пребиваване е записан адрес на пребиваване в същата държава, различен от посочения от клиента;
  - клиентът впоследствие е представил на доставчика документи, удостоверяващи, че придобитото транспортно средство е преминало технически преглед в държавата членка по местоназначение, както и че за същото е издаден туристически регистрационен номер;
  - не е установено доставчикът да е действал съвместно с клиента с цел да се избегне плащането на ДДС;
  - митническите служби не са възразили по никакъв начин срещу анулирането на митническата декларация за моторното превозно средство, извършено въз основа на документите, с които е разполагал доставчикът?

⁽¹⁾ ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

**Преюдициално запитване от Landgericht Stralsund (Германия), постъпило на 18 януари 2016 г. —
HanseYachts AG/Port D’Hiver Yachting SARL, Société Maritime Côte D’Azur, Compagnie Generali
IARD SA**

(Дело C-29/16)

(2016/C 136/15)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Stralsund

Страни в главното производство

Ищец: HanseYachts AG

Ответници: Port D’Hiver Yachting SARL, Société Maritime Côte D’Azur, Compagnie Generali IARD SA

Преюдициален въпроси

Когато процесуалното право на държава членка предвижда самостоятелно производство по събиране на доказателства, в рамките на което по разпореджидане на съда бъде възложена експертиза на вещо лице (в случая т.нар. „expertise judiciaire“ по френското право), и когато в тази държава членка се заведе подобно самостоятелно производство по събиране на доказателства, като впоследствие в същата държава членка въз основа на резултатите от самостоятелното производство по събиране на доказателства се образува исково производство между същите страни: